

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

II. Calvinistae Pelagianorum & Manichaeorum errores renovant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

- II. Calvinista Pelagianorum & Manichaorum errores renouant.
 III. Errant in eo, quod laicos in casu necessitatis baptismum administrare possent negant.
 IV. Nulli in eo utantur ceremonijs.
 V. De ceremonijs antiquitas in baptismi administratione adhiberi solita.
 VI. De Patris & Matris, ut vocant, & nominum impositione.

I. Inviolabilis apud illos lex fuit longo tempore obseruata, ne quis nisi in concione baptizaretur, quamuis aeger & in mortis discrimine esset infans constitutus. *Quum enim, inquit, Baptismus sit solennis in Ecclesiam receptio, ut in facie totius congregationis fiat, necesse est.* Estque hic primus articulus Constitutionum Geneuensium, titulo de Sacramentis, quas illi legestant in honore habent, quanto vel Augustanam Confessionem Protestantes, vel Catholici Euangelium. Moris autem istius, de quo ago, hæc est causa, quod opinantur, salutem non pendere à gratia Baptismi. Quum enim hæc sit diuinitus pronuntiata sententia, Qui crediderit & baptizatus fuerit, saluabitur, & qui non fuerit regeneratus per aquam & spiritum sanctum, non poterit videre regnum Dei: isti nihilominus, posse eos sine Baptismo saluari, perfricta fronte asseuerant, non plus tribuentes Baptismo, quam vel Iudæi Purificationibus suis, vel Iotionibus suis Turcæ adscribunt. Quæ quidem in re multis modis sibi ipsis contradicunt, dum modo affirmant, naturam nostram totam corruptam esse, ortam ex infecta progenie Adam: & mox ramentum asserunt, infantes inde ab utero matris sanctificatos esse, & consequenter Baptismum non esse ad salutem necessarium. Beza docet, inesse infantibus fidelium semen & germen fidei antequam baptizentur, quippe sanctificatis à Domino ab utero matris. Estque illi Baptismus nota, qua Christianorum infantes à Turcæarum prole discernantur, quemadmodum toga, & penula Romanos à Græcis distinguebat. Ab hoc initio profectæ sunt hæreses Balthazaris Pacimontrani, Memnonis Frisij, Budnæi discipuli Serueti, aliarumque pestium Poloniæ, Transsylvaniæ, Frisicæ. Quorsum Baptismus scribit in 3. Cap. Matthæi Bucerus, quum & sine eo infantes prædestinati saluenter, & qui prædestinati non sunt, ad infernum etiam Baptizati de-

scendant. *Læto ille, inquit, nomine fuit ciuis Cæli, sine Baptismo?* Discant autem ex Magistris scholæ Christianæ, tria esse genera Baptismi, primum in aqua, secundum in sanguine per Martyrium, & tertium in lachrymis per penitentiam, adeo ut in causa necessitatis, ubi non est copia Baptismi aquæ, martyrium, aut vera penitentia, coniuncta cum ardenti desiderio Baptismi, sufficiant ad salutem: at ubi nec necessitas est, nec martyrium, nec penitentia, nec ardens aquæ desiderium, peccati originalis non datur remissio. Itaque hoc fuit à Caluino sanctum, necessarium esse, ut infans in concione baptizetur. Vnde efficitur per easdem Leges Geneuensium, quibus tenentur per Galliam Calvinistæ, ut parentibus oblatis infantes suos Baptismo, quem sine concione recipere non possunt, expectandum sit, dum vacet Dominis Ministris: quæ quidem ratio, si vel à meridie, vel noctu in lucem edatur infans, nec possit in diem sequentem usque vitam producere, ut in concione baptizetur, carendum est illi Baptismo. Quam legem magis etiam adstrinxit Musculus Bernensis Superintendens, vetans, ne quis Ministrorum baptizaret, nisi solo die Dominico. Vnde quum Minister quidam Samuel Huberus infantem iam iam moriturum rogatu parentum noctu baptizasset, Musculus rem detulit ad Senatum, quod non esset dies Dominicus. Huberus constituto sibi die, accusatus hæresis & rebellionis, purgat sese, allegans, fuisse puerulum constitutum in periculo mortis, nec mortis corporis solum, sed animæ etiam. Replicatur, Baptismi priuatione non priuari hominem visione Dei. Huberus autem pleno Senatu restatur, hæreticam esse hanc Musculi Propositionem, affirmantis posse saluari infantes nondum baptizatos. Super ea lite adeunt Beza iam senem (fuit enim hoc Anno MDXCV.) vnâ cum Ministris Basiliensibus & Tigurinjs. Re disceptata, damnatur factum Huberi, ipse à ministerio remouetur. Auctor est Rescius in Atheismis Sacramenti Penitentia.

II. Sed ut in Galliam nostram reuertamur, quamuis Ministri quidam paulò religiosioris legem istam de non nisi in concione baptizando voluerint infringere, ad euitandum in eam commodum, ne misera & innocens creatura à vita excedat priuata hoc sacramento: nostro tamè tempore decretum

est in Synodo Figeacensi, vt Caierus testatur, non esse baptizandum nisi in ordinarijs cœtibus. Quod si mori infantes contingeret, consolandos esse parentes hoc argumento, quod non consistat salus in Sacramentis, sed in fide, & in virtute promissionis Dei vniuersalis. Quod quid est aliud, quam Manichæorum & Pelagianorum errorem, & hæresin ab Augustino tantopere & tanta cum constantia impugnatam sequi? Is enim Catholicum esse negat, credere, infantes originali peccati veniam consequi posse, etiam non baptizatos. Et alibi, Non dubitandum esse, quin infantes, accepto baptismo, ob peccatum originale non puniantur. At Caluini doctrina negat ea de causa festinandum esse parentibus, sed expectandum dicit, dum habeatur concio: quum sint sine Baptismo sanctificati. Quin etiam quum aliquando descendenti de cathedra oblarus esset infans baptizandus causatus se iam defatigatum esse, rem remisit in diem posterum sed antequam is illuceferet, iam extinctus erat infantulus, quem admodum recitat Heshusius libro de Eucharistia. Non est, inquit, Caluinus periculum in mora. At sanctus ille Hipponensis Episcopus affirmat eum, qui eiusmodi doctrinam prædicet, damnare Apostolicam traditionem, & Ecclesiam, apud quam receptum est consuetudine vt propere curratur ad offerendos Baptismo infantes. Vtri credendum est? Videte S. Ambrosium, S. Chrysostomum, & reliquos Patres omnes: nam prolixior forem, si vbi que locorum, ad illorum doctrinam respiciens, auctoritatibus onerarem præsentem tractatum. Pictauienses Ministri post Synodum Castellalldensem, Anno M D XCIX. celebratam, ad matrum, infantes suos amittentium euitandas querelas, permittunt, vt in priuatis ædibus, si velint, baptizent Ministri. Alibi quomodo viuatur, melaret.

III. Illum tamen Caluinistarum errorem silentio præterire non possum, quando negant Laicos ne quidem in causa necessitatis, posse baptizare: cuius rei hæc afferitur à Caluino in Epistolis suis ratio, quod magis expediat puerum nondum recepto Baptismo extinguere, quam hoc modo baptizari, idque contra omnem cuiusuis temporis Ecclesiæ determinationem. Videatur Tertullianus Tractatu de Baptismo. D. Augustinus contra Donatistas, Nicephorus, alij. Valde trepidatum est super hoc negotio à Caluinistis in Colloquio Possiacensi, quod memorabile fecerunt mala, quibus originem præbuit. Erat à Ministris Metensi-

bus scripto hæc proposita quæstio, Verum infans ab obstetrice, necessitate premente baptizatus, deuo baptizari debeat à Ministris, rogatu parentum. Beza omnium nomine respondit, hunc Baptismum ab obstetrice adhibitum, plurimum suffragijs nullum iudicari, cui sententiæ & ipse deinde caleulum suum adiecit. Attamen, inquit, quoniam contraria opinio non ipsa quidem destituta est ratione, præstat Ecclesiarum Genouensis ac Tigurina decisionibus hanc controuersiam terminari. Et poterat tamen certe vidisse id, quod Zuinglius scripserat libro de vera ac falsa Religione. Hæc litteræ interceptæ non parum iuuerunt causam Catholicorum, qui merito insultabant pseudoapostolis istis, qui nouum Euangelium in Galliam attulerant, quum essent ipsi adhuc in initio Christianismi, ostenderentque manifeste, in decisione præcipuorum Religionis capitum, quale hoc est, de quo agimus, non se ad Scripturam, nedum ad hanc solam recurrere, quauis eam claram & omnibus expostam fingant, saltem in necessarijs, sed ad solam Ministrorum suorum opinionem & phantasiam, & Caluini inprimis, quem vt Apostolum venerantur, auctoritatem: qui ad VVestphalum scribens, detestatur Baptismum Laicorum affirmans satius esse, vt infans moriatur sine Baptismo, quam vt feminis detur potestas administrandi Baptismum necessitate urgente. Sed perpetuo eos ambulare in lata illa via erroris, Anno M D LXXIX. Amstelrodami, testatum fecit Deus miraculo. Mulier Catholica, quæ Caluinistæ nupserat, filium quem enixa erat, quum sciret à marito oblatum iri Ministro, clam baptizandum dedit personæ Laicæ. Quo facto, infans ad concionem portatur. Quem baptizaturus eodem die coram populo Minister, deficiente voce, verbum non potuit proloqui. Attonitus pater, puerum imposuit brachio, percunctatusque uxorem, illa quod res erat, confitente, quum cognouisset baptizatum esse ritu Ecclesiæ Catholicæ, ad eam ipse vnà cum reliqua familia per hoc factum conuersus est: quæ quidem sola miraculis claret. Beza quum colloquium instituisset cum Smidelino Brentij discipulo (a), quæ fuisse ex illo dicitur. Quid futurus esset, si Ethnicus in agone constitutus Baptismum postularer, nec præsto esset Minister: Sanderem, inquit, Smidelinus, vt in fide sua acquiescens, non expeteret baptizari. At si noller? Beza inquit. Cui Smidelinus. Iuberem, inquit, facessere ad omnes diabolos & mori.

a Colloq. Mompel.